

PB-067

Gebelik ve distal renal tubuler asidoz: Olgu sunumu

Onur Erol, Hülya Ayık, Bekir Sıtkı İsenlik, Aysel Uysal Derbent, Selahattin Kumru

Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Antalya

Konunun önemi: Distal renal tubüler asidoz; hipokalemi, hiperkloremik metabolik asidoz ve idrar pH'nın 5.8'in üzerinde olması ile karakterize metabolik bir hastalıktır. Kalıtsal otozomal dominant (tip 1, 2 veya 3) veya kazanılmış form şeklinde klinik bulgu vermektedir. Gebelik üzerine etkileri net bilinmemekle birlikte, kronik asidoz durumu fetal gelişimi olumsuz etkileyebilmekte ve fetal distrese yol açabilmektedir.

Olgu: Bu olgumuzda 7 sene önce distal renal tubüler asidoz tanısı konulan, 22 yaşında ilk gebeliği olan bir hasta gebelik boyunca elektrolit dengesini korumak amacıyla potasyum ve bikarbonat replasmanı almıştı. Gebeliğin 40. haftasında oligohidroamnios endikasyonuyla doğum indüksiyonu yapılmış, vaginal yolla 3000 gr ağırlığında, Apgar'ı 1 ve 5. dakikada 8/10 olan canlı bir erkek bebek doğurtulmuştur. Postpartum dönemde replasman tedavisi devam edilmiş, doğum sonrası 1. günde hasta sağlıklı bir şekilde taburcu edilmiştir. Yenidoğan taraması amacıyla neonatoloji ünitesine bebek sevk edilmiştir.

Anahtar sözcükler: Distal renal tubüler asidoz, gebelik

PB-068

Midtrimester amniyotik membranı prolabe kadınların amnion sıvısında bakteri 16S rRNA varlığının acil servikal serklaj başarısı ve gebelik prognozu ile ilişkisinin araştırılması

Hayal Uzelli Şimşek¹, Emek Doğer¹, Güliden Sönmez Tamer², Murat Kasap³, Aydın Çorakçı¹, Eray Çalışkan¹

¹Kocaeli Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Kocaeli; ²Kocaeli Üniversitesi, Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Kocaeli; ³Kocaeli Üniversitesi, Tıbbi Biyoloji Anabilim Dalı, Kocaeli

Amaç: Amniyotik membranı prolabe gebe kadınların amnion sıvılarında polimeraz zincir reaksiyonu (PZR) ile enfeksiyon etkeni tespitinin, acil serklaj başarısı ve gebelik prognozuyla ilişkisini ortaya koymak.

Yöntem: Çalışma grubunda gebeliğinin 2. trimesterinde amniyon membranının prolabe olması nedeniyle acil serklaj endikasyonu konulmuş 19 ve kontrol grubunda genetik amniosentez için başvuran 56 olmak üzere toplam 75 hasta dahil edildi. Amniyosentezle alınan amniyon sıvılarında bakteriyel

16S rRNA varlığı PZR yöntemiyle incelendi. Amniyon sıvı, vagen ve idrar kültürü, kan lökosit ve C-reaktif protein (CRP) düzeyleri elde edildi.

Bulgular: Çalışma grubunda 5 koryoamniyonit, 3 neonatal sepsis ve 13 perinatal ölüm olgusu oldu. PZR'de bakteri saptanan hastalarda amniyon sıvı, vagen ve idrar kültürü sonuçları ile lökosit ve CRP düzeyleri, saptanmayanlarla benzer bulundu. PZR'de bakteri saptanan hastalarda eve canlı bebek götürülmesi olmazken, saptanmayan olgularda altı hasta eve canlı bebek götürdü (p=0.008). PZR'de bakteri saptanan hasta grubunda gebelik süresi, saptanmayan hastalardan anlamlı olarak düştü (p=0.02).

Sonuç: Amniyotik membranı prolabe başvuran hastalarda amniyon sıvısında PZR'de 16S rRNA ile bakteriyel etkenin tespiti, kültür, gram boyama veya inflamasyon belirteçlerinden değerlidir.

Anahtar sözcükler: Acil serklaj, amniyosentez, gebelik prognozu, PZR, preterm doğum

PB-069

Preeklampsiyi tahmin edebilir miyiz?

Utku Akgör, Filiz Çayan

Mersin Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Mersin

Amaç: MikroRNAlar (miRNA) küçük RNA molekülleri olup mRNA'lara bağlanarak translasyonu baskılar ve gen ekspresyonunu değiştirirler. Yakın zamanda yapılan çalışmalar sonucunda dolaşımdaki miRNA'ların birçok kanser türünde, gebelikte, doku yaralanmalarında ve birçok hastalıkta biyomarker olarak kullanılabileceği gösterilmiştir. Serum ve plazmadan bakılan miRNA'ların çalışılmasındaki kolaylık ve non-invaziv bir yöntem olması, miRNA'ların biyomarker olarak kullanılmasında büyük potansiyel oluşturmaktadır. Preeklampsi, gebelikte maternal mortalite-morbidite, perinatal ölüm, preterm doğum ve intrauterin gelişme geriliğine neden olan önemli bir gebelik komplikasyonudur. Bu çalışmada, preeklampsi olgularında plasmada değişen miRNA değerlerini araştırdık.

Yöntem: Mersin Üniversitesi Kadın Hastalıkları ve Doğum A.D.'da, yeni tanı alıp, tedavi gören 31 preeklampsi gebe ve 32 adet sağlıklı gebenin, 39 miRNA salınım profilleri, yüksek çıktılı gerçek zamanlı kantitatif polimer zincir reaksiyonu ile değerlendirildi.

Bulgular: Bu çalışmada preeklampsi olguları kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, miRNA'ların salınımında sekiz miRNA'da (miR-210, miR-375, miR-197-3p, miR-132-3p, miR-

29a-3p, miR-328, miR-24-3p ve miR-218-5p) istatistiksel olarak anlamlı artmış ekspresyon, üçünde (miR-302b-3p, miR-191-5P ve miR-17-5P) ise anlamlı düşük ekspresyon izlendi ($p<0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak gebelikle ilişkili komplikasyonlardan biri olan preeklampsi ile miRNA salınım düzensizliği arasındaki ilişki olduğu çalışmamızda gösterilmiştir. Ayrıca preeklampsiye özgü salınım paterni değişen bu miRNA'lar, preeklampsinin non-invazif tanısında yeni biyomarkerlar olarak faydalı olabilir.

Anahtar sözcükler: Preeklampsi, mikroRNA, non-invazif tanı yöntemi

PB-070

Fetal üretral stenoz: MR ve USG bulguları

Onur Erol¹, Cemil Gürses², Hülya Ayık¹,
Aysel Uysal Derbent¹, Selahattin Kumru¹

¹Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Antalya; ²Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Radyoloji Kliniği, Antalya

Konunun Önemi: Fetal genito-üriner sistem anomalileri 1/250 ile 1/1000 sıklıkta görülmekte ve ultrasonografi ile tanı konabilen anomalilerin başında yer almaktadır. Obstrüktif tipte fetal üriner anomaliler, mesane çıkış anomalileri ile üreter anomalileri olarak iki ayrı grupta ele alınır. Ürogenital sinus ve penil üretranın inkomplet kapanmasından kaynaklanan üretral stenoz, mesane çıkış anomalileri sebepleri arasında posterior üretral valften sonra ikinci sıklıkta gözükür. Üretral stenoz genellikle erkek fetuslarda gözükmemekte ve ilave anomaliler eşlik edebilmektedir. Üretral stenoz durumunda üreter ve renal pelvis dilatasyonu, ağır vakalarda renal displazi gelişebilmektedir.

Olgu: Gebeliğin 24. haftasında USG ve MR ile tanı konulan üretral stenoz olgusunun antenatal ve neonatal seyri bildirilmiştir.

Anahtar sözcükler: Üretral stenoz, renal displazi, MR

PB-071

Spina bifida ve diafragma hernisine eşlik eden multipl anomalisi bulunan fetus: Olgu sunumu

Fatma Uysal¹, Mustafa Reşorlu¹, Gürhan Adam¹,
Ozan Karataş¹, Abdullah Sarıyıldırım¹, Erdal Ayvaz¹,
Ahmet Uysal¹

¹Çanakkale Onsekiz Mart üniversitesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Çanakkale; ²Çanakkale Onsekiz Mart üniversitesi, Kadın Doğum Anabilim Dalı, Çanakkale

Amaç: Spina bifida ve diafragma hernisine eşlik eden multipl anomalisi bulunan fetüsün sonografik görüntülerini sunmayı amaçladık.

Olgu: Kranial ölçümlerine göre 40 hafta, abdomen çevresi ve femur uzunluğu ölçümlerine ve son adet tarihine göre 35 hafta ile uyumlu fetüste serebral lateral ventrikülleri ve 3. ventrikülü içeren ileri derecede hidrocefali saptandı. Ayrıca mide ve bir kısım barsak ansının toraks boşluğuna herniye olduğu, kalbin belirgin olarak baskılandığı ve sağ hemitoraksa doğru yer değiştirdiği görüldü. Lumbosakral bölgede 32x39 mm boyutta, multiseptalı, ekojenik alanlar bulunduran geniş meningo-myelose kesesi, pelvik yerleşimli ektopik sağ böbrek ve sağ ayakta pes ekinovarus deformitesi izlendi.

Tartışma: Serebral lateral ventriküllerin genişlik ölçümü 2. trimesterde 11 mm'den daha az olduğu zaman normal olarak kabul edilebilir. Hidrocefali ile en sık birlikte olan anomali spina bifidadır. Spina bifida olgularının %80'inde hidrocefali vardır.

Spina bifida gizli veya açık olabilir. Açık spina bifida cilt altındaki yumuşak doku ve vertebral arkusların tam defekti ile medulla spinalisin dışarıyla irtibatlı olmasıdır. Kese içinde nöral dokunun varlığında "Meningomyelose" denir ve en sık lumbal, torakolumbar ve lumbosakral alanlar etkilenir. Konjenital diafragma hernisi (KDH) karın içindeki organların diafragma defektinden göğüs boşluğuna herniye olmasıdır. Hastaların %85'inde sol, %5'inde ise iki taraflı herni görülebilir. KDH'nin insidansı 2500 vakada 1 olarak bildirilmektedir. Sporadik gelişimsel bir anomali olarak kabul edilmektedir, fakat ailesel vakalar da görülebilir.

Sonuç: Diafragma hernisi ve spina bifida gibi gross anomalilerin prenatal tanısı anomalinin ağırlığına göre aileye terminasyon seçeneği sunulabilmesi ya da kabul edilmemesi durumunda uygun şartların sağlanabileceği merkezde doğumun gerçekleşmesi yönünden büyük önem taşımaktadır.

Anahtar sözcükler: Diafragma hernisi, spina bifida, prenatal tanı

PB-072

Adolesan ve ileri yaş gebeliklerinin maternal ve fetal sonuçlarının karşılaştırılması

Derya Akdağ Cırık, Şafak Özdemirci, Neslihan Yerebasmaz, Sezin Ertürk Aksakal, Fulya Kayıkcıoğlu, Orhan Gelişen
Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi, Ankara

Amaç: Bu çalışmanın amacı hastanemizdeki adolesan ve ileri yaş gebeliklerinin maternal ve fetal sonuçlarının karşılaştırılmasıdır.